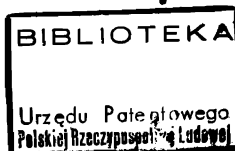

25 października 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

E01d 7/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12421.

Kl. ~~19 d 1~~

19 d 7/00

Bruno Bauer
(Wiedeń, Austria).

Uzbrojenie mostów żelazobetonowych.

Zgłoszono 16 lipca 1928 r.

Udzielono 22 sierpnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 23 lipca 1927 r. (Austria).

Uzbrojenie z uzwojonych rdzeni żeliwnych jest znane w budownictwie nadziemnym. Znane jest również uzbrojenie mostów żelazobetonowych wykonane z oddzielnych części.

W myśl wynalazku uzwojone pręty żeliwne, wykonane jako oddzielne części, łączy się zapomocą klinowych części pośrednich, pierścieni i tym podobnych części, tworząc uzbrojenie mostów żelazobetonowych.

Przy budowie mostów żelazobetonowych uzwojonemi rdzeniami żeliwnymi łuki mostów rozkłada się w kierunku szerokości na pasy, które podczas budowy tworzą samodzielne jednostki. Po zbudowaniu jednego pasa buduje się jeden obok dru-

giego dalsze pasy dopóty, dopóki most nie będzie wykonany w całej swej szerokości. Pasy buduje się w ten sposób, że z początku przerzuca się lekką konstrukcję żelazną, której połowy montuje się na obu brzegach, poczem sprzęga ze sobą zapomocą przegubu, a która posiada siłę nośną nie większą, niż własny ciężar niezabetonowanych uzwojonych rdzeni żeliwnych dla poszczególnych pasów łuku łącznie z ciężarem pracujących robotników oraz ich narzędzi. Po przerzuceniu w ten sposób lekkiej konstrukcji żelaznej, znanej, fabrycznie wykonane, łukowe uzwojone rdzenie żeliwne łączy się w poszczególne łuki, według wynalazku w ten sposób, iż są one zdolne do utrzymania ciężaru. W celu

wzajemnego zamocowania poszczególnych części żeliwnych, stosuje się kliny łącznikowe w postaci rur.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania wynalazku; fig. 1—8 przedstawiają rozmaite postacie wykonania rdzeni żeliwnych według wynalazku do mostów żelazobetonowych; fig. 1 przedstawia widok boczny uzwojonego żeliwnego rdzenia okrągłego *h* o skierowanych wdół nasadkach *d* do szalowania, fig. 2 — przekrój poprzeczny takiego rdzenia, fig. 3 — widok perspektywiczny klina łącznikowego *k* w rodzaju rury, fig. 4 — widok boczny innego rdzenia żeliwnego *i*, rozszerzającego się w jednym kierunku, fig. 5 — rdzeń o kształcie prostokątnym. Według fig. 6 i 7 mogą znaleźć zastosowanie jako rdzenie łukowe elementy, z których każdy składa się z dwóch samodzielnych uzwojonych rdzeni żeliwnych *e*, *f* połączonych ze sobą prętami *g*; fig. 6 przedstawia widok boczny, fig. 7 — przekrój poprzeczny tej postaci wykonania, fig. 8 przedstawia widoki względnie przekroje odnośnych klinów łącznikowych *l*.

O ile dotychczas przy budowie mostów

łukowych stosowano żeliwne rdzenie, uzwojone zapomocą zwykłego uzbrojenia z żelaza okrągłego, natenczas musiano stosować, jak i przy innych mostach łukowych, szalowanie, podczas gdy według wynalazku uzwojone rdzenie żeliwne można otoczyć szalowaniem blaszanem, dostarczaniem z fabryk wraz z rdzeniami żeliwnymi w stanie gotowym, wskutek czego można betonować bez szalowania. Rdzenie żeliwne można zaopatrzyć w nasady *d* do utrzymywania szalowania.

Zastrzeżenie patentowe.

Uzbrojenie mostów żelazobetonowych wykonane z oddzielnych części, znamienne uzwojonemi rdzeniami żeliwnymi (*e*, *f* względnie *h*, *i*), połączonemi ze sobą zapomocą klinowych części pośrednich (*k* względnie *l*), pierścieni i tym podobnych części.

Bruno Bauer.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 2

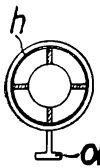

Fig. 1

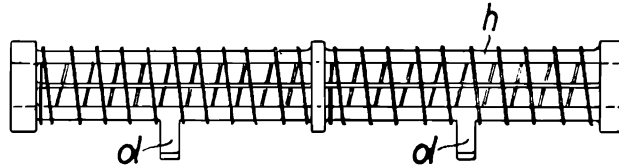

Fig. 3

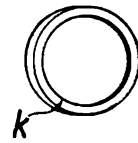

Fig. 5

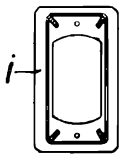

Fig. 4

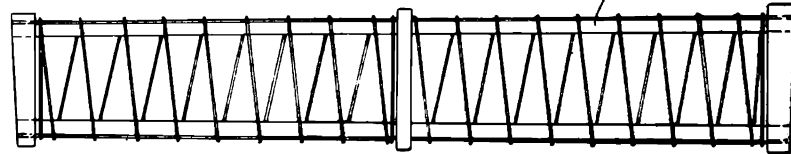

Fig. 7

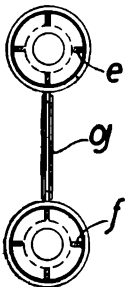

Fig. 6

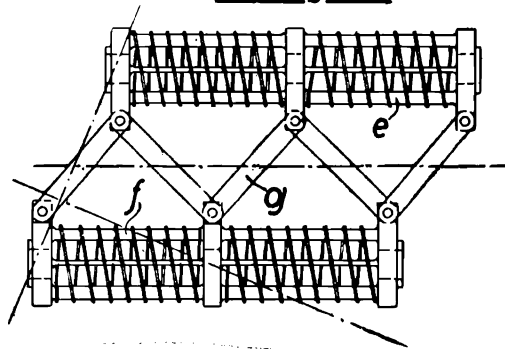

Fig. 8

